

[illegible]

אִכָּא לְמִימַר (6) אִמְרֵי סֵתִם
לַחֲצֹר בַּעַל הַבַּיִת שֶׁלֹּא בִרְשׁוֹר
חַיִּיב הָיִיקוּ בַּעַל הַבַּיִת פְּטוֹר א'
הוּא יָדַע בִּיה הָיִיקוּ בַּעַל הַבַּיִת
לֹא פִּקֵּי לְאִזּוּקֵי לִית לֶךְ רִשְׁתָּא

שאלה לא היה מפקיר היה חייב לסלק
והשיב הא' מפקיר נזקין

מאי ברשות ומאי שלא ברשות איכא אמרי
ברשות הוא לה שן ברשות הניק ושן
ברשות הניק חייבת שלא ברשות הוא לה
שן ברה"ר ושן ברשות הרבים פטורה ת"ש
הכנים שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות
ובא שור ממקום אחר ונגחו פטור ואם הכנים
ברשות חייב מאן פטור ומאן חייב לאו פטור
בעל חצר וחייב בעל חצר לא פטור בעל
השור וחייב בעל השור אי הכי מאי ברשות
ומאי שלא ברשות איכא אמרי הא מני ^{ר'}
טרפון היא דאמר משונה קרן בחצר הניק
נוק שלם משלם ברשות הוא לה קרן בחצר
הניק ומשלם נוק שלם שלא ברשות הוא
לה קרן ברה"ר ולא משלמא אלא חצי נוק:
ההיא איתתא דעלתה למיפא בההוא ביתא
אתא ברחא דמרי דביתא אכלה ללישא חביל
ומית "חייבה רבא לשלומי דמי ברחא לימא
פליגא אדרכ דאמר רב הוא לה שלא תאכל
אמרי הכי השתא התם שלא ברשות לא
קביל עליה נמירותא הכא ברשות קביל עליה
נמירותא ומאי שגא מהאשה שנכנסה לטחון
חטין אצל בעל הבית שלא ברשות ואכלתן
בהמתו של בעל הבית פטור ואם הוזקה
חייבת טעמא שלא ברשות הא ברשות פטור
אמרי לטחון חטים כיון דלא בעיא צניעותא
מידי לא בעי מסלקי מרוותא דחצר נפשיתהו
ועליה ידידה רמי נמירותא אבל למיפא כיון
דבעיא היא צניעותא מרוותא דחצר מסלקי
נפשיתהו הלכך עלה ידידה רמיא נמירותא:
הכנים שורו לחצר בעל הבית: אמר רבא
הכנים שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות
וחפר בה בורות שיחין ומערות בעל השור
חייב בנוקין חצר ובעל חצר חייב בנוקין הבור
אף על גב ^דאמר מר ^יכי יכרה איש בור
^דולא שור בור הכא ^יכיון דאית ליה להאיך
למלווייה ולא קא מלייה כמאן דכרייה דמי
ואמר רבא והכנים שורו לחצר בעל הבית
שלא ברשות והזיק את בעל הבית או בעל
הבית הוזק בו חייב רבץ פטור ומשום רבץ
פטור אמר רב פפא מאי רבץ ^ישהרבץ
גללים ונסנפו כליו של בעל הבית דהויא
גללים בור ולא מציינו בור שחייב בו את
הכלים הניחא לשמואל ^דדאמר כל תקלה בור
הוא אלא לרב דאמר עד דמפקיר ליה מאי
ללים אפקורו מפקיר להו ואמר רבא ^יכנסם
הזיק את בעל הבית או בעל הבית הוזק בו
פפא ^ילא אמרן אלא דלא הוה ידע ביה אבל
ב"מ ^טמשום דאמר ליה ^ינהי דאית לך רשותא
אזדור למעמייתו דאמר רבא ואיתימא רב פפא
שניהם

יור ופ"ה נראה יותר שאין נ
הוא שמכניס שורו שלא צרש

א. תרי ספיקי שמא לא תהא צוק

הבא ברשות קב"ה ע"ה נמירותא. אע"ג דלעיל אמר רבא דאדרבה משום דברשות הוא דמקבל בע"ה נמירותא טפי וואפי' חנק את עצמו אלמא הורע כמו של צעל הבית ברשות הכא היינו טעמא דממסקי משום דבעינן לניעותא שמגלה וזרועותיה בשעת לישא ומסלק מריותא נפשיה ומש"ה פריך עליה מהאשה שנכנסה לטמון ולא ראה להקשות מכל הנך דמתנימין קדירות ופירות וסוד דמאשה ינחא ליה למפך דס"ד דאשה מסלקי מריותא נפשיהו טפי משום יסוד:

אע"ג דאמער מר איזש בור ור"א שור בור. כלומר ומתוך כך היה לנו לפטור בעל החצר וא"ת כ"ש דאי לא ממעטינן שור שהיה ראוי לפטור בעל החצר דהוה ליה למירמי חיובא אבעל השור וי"ל דה"ק אע"ג דאמער מר איזש בור ולא שור בור והיה (א) ראוי לפטור כל אדם בצור שגרו שור כלומר ומתוך כך היה לנו לפטור בעל החצר דהוה ל"ל למירדש מפסוק זה שלא יתחייב שום אדם בצור שגרו שור זה אין סברה לדרוש כך אלא כיון דעליה למלויה כמאן דכרייה דמי וגרלה^א דאפ"י אם פקרו אדם דבר חיובא הוא חייב בעל החצר בצוקי בור ועליה לדידה למירדש ומפסוק שגרו שור דהוה ליה

וַיֹּאמֶר: הֲאִישׁ בּוֹר וְלֹא שׂוֹר בּוֹר.
וְהָאֵל הַגִּמְלָה כְּשֶׁלֹּא כִסְכָּכָה לַמִּדָּה אֲשֶׁר
מֵשׁוֹם מִמּוֹנוֹ אֵעִיף דָּלָה כְּחֵבִיז אִישׁ
אֵשׁ וְלֹא שׂוֹר אֵשׁ וַיֵּל דִּהַתָּם נִמִּי
כְּחֵבִיז שֶׁלֹּם יִשְׁלֵם הַמַּצְבִּיר אֵת
הַצְבֵּרָה לְדִמְשֶׁמֶת דְּרוֹק כְּמַצְבִּיר
עֲזָמוֹ הוּא מִשְׁלֵם:

וּמִינֵפֶה בָּאִיו. פֿ"ה דּוּקָא כִּלְיוֹ
אָבֵל הוּא עֲלָמוּ [הַחֹק]
חַיִּיב צַעַל הַשּׁוֹר וְלֹא פִטְרִין לִיה
מִשּׁוּם אִישׁ שׁוֹר וְלֹא שׁוֹר כּוֹר דְּכֹל
מִיַּד דִּהּוּא דִּילֵיהּ בִּשְׁעַת נִפְלִיהּ כִּגּוֹן
בְּגֻלְלִים וְכֵן נִפְלֵה גִמְלוֹ וְלֹא הַעֲמִידָה
דִּמְחִיתָא לִיה מִשּׁוּם שׁוֹר אֲבָ"ג
דְּלִיּוֹ לֹא כִרְיִיה אֲלֵא הַגְמֵל כִּרְוֵה
כִּיּוֹן דְּבִשְׁעַת כִּרְיִיה דִּידֵיהּ הוּא וְעִלֵּיהּ
רַמִּי לְסֻלּוּקִיהּ וְלֹא סֻלְקִיהּ כִּמְאֹן דְּכִרְיִיה
דְּמִי אָף עַל גַּב דְּמִפְקִיר לְהוּ בְּתֵר
שַׁעֲמָא וְלֹא דְּמִי לְשׁוֹרוֹ שְׁחַפֵּר שׁוֹר
בְּרֵה"ר דְּחַפְסִירָה לֹאֹ דִּידֵיהּ הוּא וְדִלִּיל
הַקְשׁוֹר צִרְגַל הַמַּרְנַנְגוֹל מֵאֲלִיו דְּלִיל
לֹא דִידֵיהּ הוּא עכ"ל מִשְׁמַע מִמֶּנּוּ
פֿ"ה לְמַאי דְּמַסְקִין סַתֵּם גִּלְלִים
אִפְקוּרִי מִפְקֵר לְהוּ דִּלָּא פִטְרִין אֲלֵא
כִּלְיוֹ דּוּקָא אָבֵל הוּא עֲלָמוּ חַיִּיב
וְכִרְיִי נִרְאֵה דּוּדֵאִי מַעֲיָקְרָא דַּס"ד
דִּלָּא אִפְקִרִיהּ לֹא פִטֵּר אֲלֵא כִּלְיוֹ
אָבֵל לִפִּי הַמַּסְקִנָא דְּלֹאֵר דְּמִפְקֵר
לְהוּ אִפִּי הוּא עֲלָמוּ פִטּוֹר מִיַּד דִּהּוּא
אִמְפִּקֵר מִזְקִיו לְאַחֵר נִפְיֵלֵת אֲוֹס
וְנִפְיֵלֵת גִּמְלוֹ מִמּוֹקֵמֵינּוּ אִמְחַקֵּל אִמְחַקֵּל
זִיָּה אֲבֵלִיהּ אֹו דִּרְךְ שְׂרַעֲמָא דִּנְהֵרָא
הֵיכֵן מִשְׁנֵי אָבֵל בְּרָא דִּלָּא פִטֵּר אֲוִיָּה

ה שחזור ממה שלא פטר אלא כליו
שדרכו להרצין גללים:

**"וי והזיק ברה"י אחר חבל הזיק באותו
נתת וגם לא יבא שום אדם שם ויוזק:
שניהם**

ב א ב מיי פ"ג מהל'
 מוקי ממון קולטת ד'
 סמוג עשין ק' טו"ש ח"מ
 סימון שלג סעף ג':
בא א מיי שס פ"ג סבלה
 ו' וסיפ' הלכה א סבלה
 שס טו"ש ח"מ סימון שלג
 סעף ג' וסימון מ' סעף ד':
בב ד טו"ש ח"מ סימון
 מ' סעף ח':
בג ה מיי שס סעף שס
 טו"ש ח"מ סעף ז':
 וסימון שלג סעף ג':
בד ו מיי שס פ"ג סבלה
 א סמוג שס טו"ש ח"מ
 ח"מ סימון שלג סעף ב':
בה ז מיי שס פ"ג סבלה
 ד סמוג ד טו"ש ח"מ
 ח"מ סימון ח"ל סעף ו':
בז ח א מיי פ"ג סבלה
 הלכה ו' וסיפ' הלכה א
 וסיפ' מהלכות חובל ומוציא
 הלכה ב סמוג שס וסימון ז'
 טו"ש ח"מ סימון שגמ
 סעף ד וסיפ' ו וסימון
 שלג סעף א וסימון חכא
 סעף א:

(ח) גמ' אמרי סתם גללים.
נ"ב עי' מ"ש מזה צב"מ
דף סח ע"ב: (צ) תוס'
ד"ה אע"ג דאמר וכו'
והיה דומה לפטור כל
אדם צבור:

תוס' ד"ה אע"ג וכו'
ראפילו אם חפרו. עיין
לעיל דף כט ע"א תוס'
ד"ה פליגי ולקמן דף מט
ע"ב תוספות ד"ה צרה"י:

משונה קרן בחצר
הניזק. קרן תמה וכל
תולדותיה קרי משונה
הואיל ושינו את וסתן, שלא
היו דרכן לכך (לעיל ד.י.).